

OPINIA

o osiągnięciu naukowo-badawczym i dorobku dydaktycznym oraz popularyzatorskim

Pana Dr Andrzej Sęka

Z Państwowej Uczelni Zawodowej im. prof. Edwarda F. Szczepanika

w Suwałkach

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych i dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie

Formalną stroną opracowania niniejszej opinii jest decyzja Rady Doskonałości Naukowej z 12 listopada 2024 roku w sprawie wyznaczania komisji habilitacyjnej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Andrzeja Sęka w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, wszczętym 20 sierpnia 2024 roku.

1. PODSTAWOWE DANE O KANDYDACIE

Dr Andrzej SĘK **10 maja 2001 r.**, w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie ukończył wyższe studia zawodowe na kierunku administracja w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego, gdzie uzyskał tytuł oficera dyplomowanego. Zaś **23 czerwca 2003 r.**, na Wydziale Nauk Politycznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztor w Pułtuskach, uzyskał tytuł magistra na kierunku politologia - w zakresie administracji publicznej. Natomiast **2 lipca 2008 r.**, na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, specjalność: samorząd terytorialny.

Kandydat dotychczas ubiegał się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, ale 25 października Rada Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politologicznych Uniwersytetu Łódzkiego, uchwałą nr 10/HAB./2018, odmówiła mu nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, dyscyplina – nauki o polityce.

W kwestii **zatrudnienia w jednostkach naukowych lub artystycznych to od 2003 roku był zatrudniony w takich placówkach jak:**

- Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, Zakład Służby Prewencyjnej - asystent (2003), wykładowca (2003–2007), starszy wykładowca (2007–2010), adiunkt do 26 września 2010 r.;
- Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Warszawie (od 15 lutego 2010 r. do 30 czerwca 2010 r., umowa zlecenie);
- Wyższa Szkoła Informatyki Zarządzania i Administracji w Warszawie (od 1 października 2008 r. do 30 czerwca 2011 r., umowa zlecenie);
- Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Ostrołęce (1 października 2007 r. do 30 czerwca 2014 r., umowa zlecenie);
- Akademia Humanistyczna im. prof. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku (od 1 grudnia 2013 r. do chwili obecnej, umowa zlecenie);
- Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Edwarda F. Szczepanika w Suwałkach (od 1 października 2011 r. - st. wykładowca, umowa o pracę);
- Państwowa Uczelnia Zawodowa im. prof. Edwarda F. Szczepanika w Suwałkach, (od 1 września 2016 r. - dziekan), aktualnie adiunkt na Wydziale Nauk Społecznych, kierunek: bezpieczeństwo wewnętrzne (studia licencjackie i magisterskie), administracja publiczna (studia licencjackie).

2. PODSTAWA PRAWNA OCENY DOROBKU KANDYDATA

Podstawą do napisania oceny była analiza i ocena osiągnięć Kandydata w świetle wymogów w art. 219 ust. 1, pkt 2a, obowiązującej w tym względzie ustawy, przeprowadzona na podstawie złożonych przez Habilitanta dokumentów oraz dzieła wskazanego jako znaczącego osiągnięcia naukowego o tytule: *Organizacje militarne i pozamilitarne zapewniające bezpieczeństwo przemyku suwalskiego w latach 2018-2023*, wyd. I, Wydawnictwo Naukowe FNCE Grupa Wydawnicza FNCE, Poznań, ss. 501, ISBN 978-83-68074-30-7.

3. OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

W osiągnięciu naukowym - wskazanym przez Habilitanta – przyjmuje On, iż „intensywność i kierunki zmian we współczesnym świecie sprawiają, że zagadnieniom bezpieczeństwa należy poświęcać coraz to więcej uwagi nie tylko na poziomie centralnym, ale i małych odczynach, takich jak gmina, powiat czy województwo. Polskie ustawodawstwo na każdym szczeblu działania administracji publicznej od dawna przyporządkowało im liczne zadania, których realizacja ma ogromny wpływ na poziom bezpieczeństwa publicznego czy też zdol-

ności obronnych. W kilku już moich publikacjach akcentowałem, że skupienie się jedynie na działalności sektora militarnego jest już dawno nieaktualne”. Wpływają na to zarówno dynamika i różnorodność zagrożeń, nowe formy prowadzenia wojen, bez ich wypowiedzenia, a to wymusza na organach administracji państwowej i samorządowej konieczną w tym wypadku zwiększoną aktywność i przezorność w dotychczasowym podejściu do realizacji ustawowych zadań.

We wstępie publikacji jej Autor nadmienia, że swoją konstatację odniósł do 696 dnia wojny w Ukrainie. Wtedy, wprawdzie wojska rosyjskie z powodu puczu Prigożyna są jeszcze nieco osłabione, ale nie jest to powód, by sądzić, że wojna się rychło skończy. Cześć Wagnerowców przebywa na terenie Białorusi, a to kolejny powód do pewnych przemyśleń po naszej stronie i zwiększenie troski o bezpieczeństwo.

Owa publikacja ma charakter monografii autorskiej i składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, spisy literatury oraz Aneksu. A to znacząco wyjaśnia lub istotnie uzupełnia treści zawarte w poszczególnych rozdziałach merytorycznych.

Z badań empirycznych, podjętych w latach 2018–2023 wynika, iż zasadnie przyjęto, że „w wielu organizacjach militarnych i pozamilitarnych w rejonie przesmyku suwalskiego zauważalny jest brak przygotowania w badanym obszarze. Wprowadzone regulacje prawne powinny dotyczyć wszystkich elementów kooperacji organizacji militarnych i pozamilitarnych w systemie bezpieczeństwa państwa. Ponadto powinny one odwoływać się do światowych rozwiązań. Zaś kolejne aspekty rozwiązania systemowego w badanym obszarze powinny odnosić się do większych obiektów użyteczności publicznej, strategicznych obiektów z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, a także zewnętrznych granic Rzeczypospolitej Polskiej. Analiza uregulowań prawnych, w tym podjęte badania, pozwoliły stwierdzić brak ww. rozwiązań. Dlatego też organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP powinna być stworzona w oparciu o wyniki badań naukowych”.

W kwestiach dotyczących „organizacji i działalności ogniw militarnych i pozamilitarnych w rejonie przesmyku suwalskiego w systemie bezpieczeństwa RP wynika z wielu czynników”. Chodzi przede wszystkim o:

- „brak rozwiązania systemowego organizacji funkcjonowania ogniw militarnych i pozamilitarnych w kształtowaniu bezpieczeństwa w Polsce;
- brak kooperacji pozytywnej pomiędzy organizacjami militarnymi i pozamilitarnymi w poszczególnych rodzajach zagrożeń militarnych i pozamilitarnych;
- brak rozwiązań naukowych zawierających organizację bezpieczeństwa militarnego przesmyku suwalskiego w systemie bezpieczeństwa RP”.

Stąd kwestiami w wymiarze poznawczym stały się zasadnie takie jak:

- „diagnoza uwarunkowań dotyczących organizacji ogniw militarnych i pozamilitarnych w systemie bezpieczeństwa;
- weryfikacja i przedstawienie nomenklatury oraz nazewnictwa z zakresu dotyczącego organizacji militarnych i pozamilitarnych;
- opracowanie i przedstawienie zbioru zagrożeń oraz katalogu zdarzeń, podczas których należy uruchomić funkcjonowanie ogniw militarnych i pozamilitarnych;
- przedstawienie technik zarządzania organizacją ogniwami militarnymi i pozamilitarnymi w systemie bezpieczeństwa państwa;
- propozycja koncepcji organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa”.

Zaś w ujęciu utylitarnym wskazano na znaczny wkład w rozwój nauki o bezpieczeństwie, gdzie Autor miał na względzie głównie:

- „przedstawienie propozycji **zarządzania** organizacją procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa;
- przedstawienie koncepcji **organizacji** procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP, ze szczególnym wskazaniem rozwiązań organizacyjno-prawnych podmiotów, służb, inspekcji, straży biorących lub będących brać udział w wyżej wymienionym przedsięwzięciu”.

Z powyższego wynikała „koncepcji organizacji współpracy organizacji militarnych i pozamilitarnych w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej odnośnie do zapewnienia bezpieczeństwa militarnego przesmyku suwalskiego, która powinna przyczynić się do znacznego usprawnienia tego procesu” - co stało się **celem** niniejszej monografii. To „wymusiło” wygenerowanie odpowiedzi na pytanie: *W jaki sposób organizacje militarne i niemilitarne zapewniają bezpieczeństwo przesmyku suwalskiego?*, które stało się **głównym problemem badawczym** - na którego rzecz przyjęto następujące **problemy szczegółowe badań** o treści:

- „Jakie organizacje pozamilitarne zapewniają bezpieczeństwo w przesmyku suwalskim?
- Jak w teorii zarządzania kryzysowego sprecyzowana jest współpraca organizacji militarnych i pozamilitarnych w zapewnieniu bezpieczeństwa militarnego?
- W jaki sposób szkolenia obronne wpływają na bezpieczeństwo przesmyku suwalskiego?
- Jak przebiega kooperacja pozytywna organizacji militarnych i pozamilitarnych w obliczu zagrożeń na obszarze przesmyku suwalskiego?”

W kontekście tych problemów przyjęto zadania badawcze, takie jak:

- „uporządkowanie wiedzy z zakresu organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- zdefiniowanie wielu pojęć z badanego obszaru oraz ukazanie jego współczesnej organizacji;
- scharakteryzowanie zagrożeń, podczas których należałoby uruchomić proces współpracy ogniw militarnych i pozamilitarnych;
- zdiagnozowanie problematyki niefunkcjonujących obecnie obszarów organizacji procesu zarządzania ogniw militarnych i pozamilitarnych;
- zweryfikowanie przyjętej koncepcji organizacji procesu funkcjonowania ogniw militarnych i pozamilitarnych w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- wskazanie możliwych transferów organizacyjno-prawnych organizacji procesu wykorzystania przez ogniwa militarne ogniw pozamilitarnych do systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej”.

Do tak ujętego problemu głównego i problemów szczegółowych przyjęto następującą **hipotezę** badawczą: „Na terenie Rzeczypospolitej Polskiej nie ma rozwiązania systemowego dotyczącego współpracy i działalności ogniw militarnych i pozamilitarnych w kształtowaniu bezpieczeństwa. Szczegółowe opracowanie przedmiotowej koncepcji przyczyni się do wzrostu poziomu bezpieczeństwa państwa, szczególnie z zakresu zapewnienia społeczności lokalnej zamieszkującej rejon przesmyku suwalskiego i sąsiednich jednostek samorządu terytorialnego”. Stąd za **przedmiot badań** w niniejszej monografii uznano „organizację procesu bezpieczeństwa militarnego przesmyku suwalskiego”. Zaś **proces badawczy** został przeprowadzony etapowo.

W pierwszym - badaniom poddano aktualny stan organizacji procesu bezpieczeństwa militarnego przesmyku suwalskiego w systemie bezpieczeństwa RP, w których Autor prowadził obserwacje. Badania te skupiły się przede wszystkim na aktach prawnych, w tym ustawodawczych, wykonawczych w Polsce, procedurach, zasadach postępowania dotyczących organizacji procesu zapewnienia bezpieczeństwa militarnego i udziału w tym procesie ogniw pozamilitarnych, a także na literaturze przedmiotu badań. A przedmiotowe badania oparto na aktach prawnych, obowiązujących zasadach i procedurach działania, a także dokumentach planistycznych, czego wynikiem było wskazanie na występujące różnice, oceniono aktualny stan wiedzy, usystematyzowano terminologię, a także wyprowadzono poszczególne wnioski dotyczące organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa. Drugi etap - polegał na poznaniu opinii polskich i zagranicznych ekspertów w Polsce z zakresu organizacji

procesu dekontaminacji, do czego wykorzystano odpowiednich specjalistów, którzy posiadają stosowną wiedzę.

Oceniana monografia (501 stron) w **rozdziale pierwszym** prezentuje wiedzę o bezpieczeństwie militarnemu w zarządzaniu kryzysowym (*Bezpieczeństwo militarne w zarządzaniu kryzysowym*, ss. 23-116), gdzie zawarto informację dotyczącą miejsca i roli bezpieczeństwa militarnego w bezpieczeństwie narodowym. Dokonano w nim przeglądu definicji teorii kryzysu i zarządzania, ukazano ewolucję zmian teorii prawnych w kontekście zarządzania kryzysowego, wskazano także procedury użycia oddziałów Sił Zbrojnych RP i innych formacji mundurowych do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego, a także — na podstawie wybranych zagadnień — określono rolę Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego w zarządzaniu kryzysowym.

Rozdział drugi poświęcony jest *Szkoleniom obronnym wpływającym na bezpieczeństwo przemyku suwalskiego* (ss. 117-195). Przeanalizowano organizację szkoleń obronnych na terenie badanych powiatów, ukazano również praktyczne aspekty planowania i realizacji szkolenia obronnego, organizację działania *Host Nation Support* (HNS) w badanych powiatach województwa podlaskiego oraz zasady przeprowadzania kontroli realizacji przez badane powiaty działań obronnych.

W **rozdziale trzecim** zostały scharakteryzowane *Organy administracji powiatowej biorące udział w budowie bezpieczeństwa mieszkańcom powiatów oraz charakterystyka ich zadań* (ss. 196-298). Istotą tego rozdziału są podniesione w nim kwestie takie jak: organy administracji powiatowej biorące udział w budowie bezpieczeństwa mieszkańcom powiatów, organy stanowiące powiatu i ich charakterystyka, starostowie powiatowi i grodzcy, obszary nadrzędności ogniw pozamilitarnych nad militarnymi i służbami mundurowym oraz realizacja zadań uchwałodawczych i wykonawczych organów samorządów powiatowych w wymiarze praktycznym.

Rozdział czwarty poświęcony został *Kooperacji pozytywnej ogniw pozamilitarnych w obliczu zagrożeń na obszarze przemyku suwalskiego* (ss. 289-388). W ramach tego rozdziału dokonano przeglądu etymologii i definicji kooperacji i koordynacji, w ujęciu praktycznym ukazano cywilny wymiar współpracy badanych powiatów z organizacjami pozarządowymi oraz militarny wymiar współpracy z organizacjami pozarządowymi. Ostatnią płaszczyzną uszczegółowiającą stanowi koncepcja wykorzystania organizacji pozarządowych w działaniach z obszaru bezpieczeństwa narodowego.

Każdy rozdział ma *Podsumowanie* a monografia *Zakończenie* (ss. 389-398), w której wyodrębniono spis literatury oraz Aneks, w którym zamieszczono 61 tabel, 24 rysunki oraz 7 załączników (łącznie na 88 stronach).

Warto podkreślić, że w *Zakończeniu* Habilitant przyjmuje zasadnie, że „poprawnym zabiegiem legislacyjnym byłoby, na za sadzie *de lege ferenda* do art. 118 ustawy o obronie ojczyzny, dodać pkt 4 w brzmieniu: Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia zasady współpracy resortu obrony narodowej z organizacjami pozarządowymi i innymi partnerami społecznymi. Odnosząc się do kolejnych postawionych we wstępie pytań: w jaki sposób szkolenia obronne wpływają na bezpieczeństwo przesmyku suwalskiego i jak przebiega kooperacja pozytywna organizacji militarnych i pozamilitarnych w obliczu zagrożeń na obszarze przesmyku suwalskiego, należy zauważyć, że:

– „udział badanych powiatów w realizacji zadań obronnych sprawia, że przede wszystkim podnosi się świadomość obronności. Jest to przede wszystkim zasługą wojewody, ale i większość z samorządów ziemskich i grodzkich właściwie realizuje zadania obronne, oczywiście są też pewne problemy, które wyartykułowałem w początkowej części zakończenia;

– niezależnie od formy szkolenia, czy była właściwa czy też budziła wątpliwości, to z pewnością szkolenia sprzyjały wiedzy oraz podnoszeniu umiejętności praktycznych, niezbędnych do realizacji i kierowania wykonywaniem zadań obronnych;

– w ćwiczeniach pod kryptonimem „Podlasie” czy „Anakonda” nawet udział w roli obserwatorów czasami bezpośrednie uczestnictwo służyły zgrywaniu się struktur obronnych województwa oraz badanych w sytuacji podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny we współdziałaniu z terenową administracją wojskową oraz jednostkami Sił Zbrojnych RP. Wyniki przeprowadzonych badań ujawniły także, że na terenie przesmyku suwalskiego organy niemilitarne nie mają dostatecznego powiązania z ogniwami militarnymi w realizacji zadań obronnych, chociaż jednym z łączących te ogniwa elementów są wojewódzkie i powiatowe punkty państwa – gospodarza (HNS). W zarządzeniach wojewody podlaskiego w tej kwestie zawsze były/znajdowały się, poniższe polecenia skierowane do m.in. badanych powiatów, a odnoszące się do poruszanej kwestii,

– dokonać przeglądu i aktualizacji dokumentacji Punktu Kontaktowego HNS oraz baz danych w organach i podmiotach, którym powierzono wykonywanie zadań obronnych wynikających z obowiązków państwa – gospodarza,

– dokonać przeglądu i aktualizacji danych do zasilenia Centralnej Bazy Danych HNS, zgodnie z wyznaczonym terminem,

– utworzyć i na bieżąco aktualizować własną bazę danych na potrzeby zadań HNS,

- doskonalic̄ umiejętności osób, w zakresie realizacji zadań HNS,
- utrzymywać w ciągłej gotowości do działania Punkt Kontaktowy HNS.

Na podstawie zgłaszanych przez wojewodę uwag naleŹy uznać, Źe po leczenia wykonano w stopniu dostatecznym i dobrym. Korzystniej w porównaniu do organizacji militarnych przedstawia się współpraca samych słuŹb cywilnych i mundurowych oraz organizacji poza-rządowych. Od lat wiążą je ustawy o samorządzie powiatowym, na którym ciążą obowiązek uchwalania powiatowych programów zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa obywateli i porządku publicznego oraz działalności powiatowych komisji bezpieczeństwa i porządku. Jak się wydaje, warto w aktualnej sytuacji na posiedzenia bezpieczeństwa i porządku zapraszać jako w roli eksperta Źołnierzy ze zlokalizowanych na terenie przesmyku suwalskiego jednostek wojskowych. Dla przykła-du podam, Źe powiat augustowski w trakcie obrad niniejszej komisji korzystał z pomocy Źołnierzy Wojska Polskiego. MoŹe to wynikać z bliskości granicy z Biało-rusią oraz prób nielegalnego przekraczania granicy z Polską”.

Biorąc powyŹsze z podstawę do oceny, naleŹy uznać, Źe monografia spełnia wymogi tego typu publikacji naukowych, a zarazem rozwiązuje bardzo waŹny problem strategiczny w ramach obrony Polski, gdyŹ odnosi się do problemu o istotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa polskiej państwowości, co jest przedmiotem dyscypliny nauk o bezpieczeństwie i nauk społecznych - na co wskazuje tytuł monografii. Tym bardziej takie podejście jest zasadne poniewaŹ „niniejsza publikacja stała się podsumowaniem wieloletnich dociekań Autora związa-nych z obszarem organizacji działań ogniów militarnych i pozamilitarnych. Jest wytworem nie tylko nowych poszukiwań naukowych, ale swoistego rodzaju próbą systematyki treści i prze-myśleń, które mają takŹe odzwierciedlenie w wcześniejszych publikacjach/opracowaniach” Habilitanta (o czym poniŹej).

Kompozycja monografii jest merytorycznie poprawna, a kolejność i zawartość poszczególnych rozdziałów nie budzi zastrzeŹeń. O duŹej wartości merytorycznej recenzowanej publikacji przesądza nie tylko ilość i jakość zebranego materiału, lecz jego ocena, analiza i wyprowadzenie syntetycznych wniosków. NaleŹy dodać, Źe monografia napisana została poprawnym językiem, a tok narracji jest klarowny – co ostatecznie jest świadectwem duŹego wysiłku badawczego, który przyniósł w rezultacie ciekawe opracowanie określonego w temacie problemu badawczego. Przez to stanowi ona waŹne osiągnięcie naukowe, wypełniając lukę w słabo zbadanym - jak dotąd - obszarze wchodzącym w zakres nauk o bezpieczeństwie. Tym samym wnosi znaczący wkład do nauki kreśląc rozwiązania, mające charakter wysoce nowatorski.

Zawartość merytoryczna monografii zaświadcza o dobrym opanowaniu przez jej Autora warsztatu naukowego pozwalającego na samodzielne prowadzenie badań w dziedzinie nauk społecznych. Warto również dodać, iż ma ona nie tylko nowatorski charakter, ale również pragmatyczny. Podsumowując warstwę merytoryczną i metodologiczną osiągnięcia naukowego oceniam je pozytywnie.

4. INNE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWE

Artykuły naukowe: Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b ustawy. Oto i one:

1. Sęk A., *Współpraca organów jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych w obszarze bezpieczeństwa oraz formalnoprawne aspekty zmian uchwał jednostek samorządu terytorialnego. Wybrane zagadnienia*. Wydawnictwo „Difin” SA Warszawa 2020, s.105-121, ISBN 978-83-8085-721-6.
2. Sęk A., *Ocena przygotowań struktur obrony cywilnej do realizacji zadań w okresie wojny i pokoju. Wybrane zagadnienia*. Wydawnictwo Naukowe FNCE Poznań 2022, s. 248-274, ISBN 978-83-67372-54-1.
3. Sęk A., *Prawno-organizacyjne aspekty działalności administracji publicznej w obszarze bezpieczeństwa wobec nowej sytuacji geopolitycznej w Polsce. Wybrane zagadnienia*. Wydawnictwo Naukowe FNCE Poznań 2023, s. 107-143, ISBN 978-83-67786-94-2.
4. Sęk A., *Praktyczne aspekty tworzenia zespołów zarządzania kryzysowego na przykładzie wybranych jednostek samorządu terytorialnego* [w:] A. Kurkiewicz, Z. Marciński (red. naukowa) *Kultura Granic. Kultura Pokoju*, s. 303-317. Wydawnictwo Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa w Poznaniu, Poznań 2024, ISBN 978-83-970779-3-5.

Ponadto:

- Monografie naukowe po doktoracie (poza powyższą) – 12,
- Artykuły w monografiach zbiorowych – 17,
- Rozdziały w monografiach naukowych - 1,
- Członkostwo w redakcjach naukowych monografii - 11,
- Publikacje w czasopismach naukowych – 18,
- Udział w konferencjach naukowych krajowych – 10,
- Udział w konferencjach naukowych międzynarodowych – 9,

- Wywiady eksperckie w mediach światowych i krajowych – 6,
- Udział w debatach – 1,
- Udział w sympozjach – 1,
- Udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych – 7,
- Projekty badawcze – 2,
- Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych – 1,
- Staż w instytucjach naukowych – 2,
- Recenzowane prace naukowe w czasopiśmie międzynarodowych – 2,
- Wykonane ekspertyzy – 8,
- Autor programów kształcenia na studiach podyplomowych – 3,
- Kierownik kierunków kształcenia na studiach podyplomowych – 3,
- Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy - 31,
- Autocytowania - 21.

Konkludując należy stwierdzić, że w świetle oceny wskazanego przez Kandydata osiągnięcia naukowego, stanowi ono znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie. Kandydat spełnia także wymogi kryterium dotyczącego wykazywania się istotną aktywnością naukową w dziedzinie nauk społecznych.

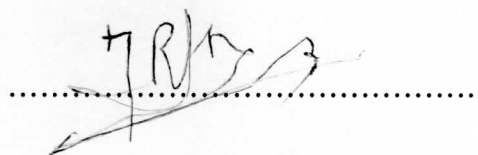
Uwzględniając zatem aktywność Kandydata w świetle stawianych kryteriów, oceniam ją jako wystarczającą i promującą Go do dalszego postępowania na rzecz uzyskania doktora habilitowanego.

4. WNIOSEK KOŃCOWY

Dokonując całościowej oceny dorobku naukowego i organizacyjnego oraz głównego osiągnięcia naukowego Pana dr Andrzeja SĘKA, stwierdzam, iż Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie spełnia wymogi ujęte w obowiązującej w tym względzie *Ustawie*. Odpowiedni poziom merytoryczny przedstawionego dorobku naukowego, opanowanie warsztatu metodologicznego oraz dotychczasowa działalność organizatorsko-dydaktyczna są gwarantem samo-

dzielnego prowadzenia pracy naukowej na właściwym poziomie, który może pozytywnie procentować na rzecz zgłębiania nowych obszarów nauki.

Wnoszę zatem o przyjęcie wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Andrzejowi SĘKOWI i przedstawiam do dalszego procedowania.

A handwritten signature, possibly 'TRK', is written over a horizontal dotted line. The signature is in black ink and appears to be a stylized set of initials.